

OPIEKUN KATOLICKI

Rok XIX

W pracy i oświacie, przyszłość nasza!

Nr I

Gliwice, (Gleiwitz), dnia 2-go Stycznia 1892.

„Opiekun Katolicki, (dawniej „Gazeta Górnośląska“) wychodzi raz na tydzień co sobotę; przedpłata kwartalna wynosi na pocztach jak i dla miejscowych 60 fenigów, w Austrii z przesyłką 50 centów; w Ameryce pół dolara. Listy nadsyłać należy franko pod adresem: Redakcyja lub Ekspedycyja „OPIEKUNA KATOLICKIEGO“ w GLIWICACH (Gleiwitz Pfarrstrasse 20). Za ogłoszenia płaci się od wiersza petytowego lub zajętego miejsca 20 fen.

Ogłoszenia przyjmuje Ekspedycyja i Administracyja „Opiekuna“ w Gliwicach jako też i we Wrocławiu Rudolf Mosse, oraz Haasenstein i Vogler w Berlinie i Hamburgu — W Warszawie Rajchmana Frencler, ulica Senatorska Nr. 22. — W Frankfurcie u M. Dube i Co. — W Paryżu i na całą Francyę A. Stawinski, Paris, Rue Vézeléy Nr. 3. — Rękopisma nadsyłane Redakcyi nie zwracają się, lecz bywają niszczone. — Plómaczenia uskuteczniają się bezpłatnie.

Czas już największy zapisywać sobie „Opiekuna Katolickiego“ na pocztach i w agenturach naszych.

Kwartalnie kosztuje

tylko 60 fenigów.

NOWY ROK 1892.

Oto znowu z bram Niebiosów
Weszło na świat nowe dziecię,
I z zapasem ludzkich losów,
Niesie w dłoni cierni i kwiecie.

Taki ma już chód zwycięzki,
Taką siłę ma w swej dłoni,
Że gdy zechce, sieje klęski,
Lub gdy zechce szczęście roni.

Dziecię owo to Rok Nowy;
Świat go z drżeniem oczekuje;
Choć ma jasność w koło głowy,
Lecz i noce on szafuje.

Tym udziela dużo mienia,
Owym szczęście, spokój duszy,
Innych broni od cierpienia,
Tym płacz zsyła, tym łzy suszy.

A gdy zechce, to i łany,
Jak las bujnym zbożem stroi,
Kłos i owoc na przemiany,
W koło zagród, aż się roi.

Lecz niełaską, gdy jest zdjęty,
W okół nędzę bladą szerzy,
Kłos na polach mrze zwiędnięty,
Lub w powodzi wczesnie leży.

Robotnikom pracę mnoży,
Lub w ogólnej zmniejsza biedzie;
Ten posłannik władzcy, boży,
Wznosi ludzkość, lub wstecz wiedzie.

Roku Nowy, tajemniczy!
Idziesz z ciszą, albo z burzą;
Chociaż mało dasz słodczy,
Daj przynajmniej chleba dużo.

Strzeż od moru i pożarów
Nasz dobytek strzechy nasze,
I wchódź z dłonią pełną darów,
W domy, z dołu na poddasze.

Daj wychować nasze dzieci
W ojców naszych świętej wierze,
Polski pacierz niech z serc leci
I niech chwali Boga szczerze.

Niech też młodzi łączą dłonie,
Praca niech im byt ustali;
Gdy ognisko im zapłonie,
Niech się jasno, święcie pali.

Chroń od zbytków, strzeż od pychy,
Co tak gubi rody, kraje,
A gdzie plon był dotąd lichy,
Niech zaszumi niby gaje.

A gdy się już Roku Nowy
Zestarzejesz jak przodkowie,
My ci wzniesiem stół godowy,
W błogosławieństwach naszych słowie.

Kochani Czytelnicy!

Zaczęliśmy więc dzisiaj Nowy Rok, dziękujemy Bogu żeśmy go doczekali i prosimy Boga, abyśmy go szczęśliwie przeżyli. Iluż to naszych znajomych i przyjaciół pożegnało nas już w tym roku? Żyli oni wśród nas, przestawali z nami, a teraz nie widzimy ich już więcej. Nas Bóg oszczędził aż do tej chwili, ale jak długo nas oszczędzać będzie, tego nie wiemy. Korzystajmy więc z tego czasu miłosierdzia Pańskiego, przepędzajmyż ten czas uczciwie i czuwajmy nad sobą, bo nie wiemy dnia ani godziny zejścia naszego. Jeżeli kto ma jaką urazę przeciw bliźniemu, jeśli go chce do zemsty porzywać, niech pomni, że może on pierwszy wpadnie w ręce karzącego Boga. Zapomnijmy odtąd wszelkich krzywd, jednajmy się z nieprzyjaciółmi, o ile to od nas zależy, niech ustąpią precz niezgody i zawziętości, abyśmy wśród nich nie zostali porwani na sąd. Rodzice panującej o dzieckach swoich, nie wystawiajcie ich na złe okazy, boć wiecie dobrze iluż to te złe okazy, złe mowy, złe przykłady już nagubiły! — a pomnijcie i na to, że nie tylko za siebie ale i za dzieci wasze odpowiadać musicie przed Bogiem!

Wy zaś małżonkowie pamiętajcie, żeście wstąpiłi w ten stan małżeński abyście sobie nawzajem byli pomocą i ulgą, a nigdy ciężarem; pobudzajcie się wspólnie

do dobrego, a znoscie słabości jedni drugich cierpliwie, bo nikt z nas nie jest doskonałym. A wy młodzieży kochana, co dopiero wstępujecie w świat, niechycicie się chwytac pozornych światłek, pomnijcie, że nie wszystko złoto co się świeci; — nie czytajcie książek, ani pism takich, które podkopują wiarę i niszczą w was dobre obyczaje, bo one was prędko oślepią i zepsują. Trzymajcie się silnie zasad wiary świętej katolickiej i nie schodźcie z drogi prawdziwej pobożności, ale owszem wstępujcie w ślady ojców i pra-ojców waszych, umiłowicie to co oni miłowali: język wasz ojczysty, narodowość waszą, ziemię waszą i strzechy wasze rodzinne, a szczęśliwymi będziecie. Oto życzenia, które Wam mili Czytelnicy „Gwiazdy“ naszej na ten Rok Nowy składamy, przyjmijcie je od nas, bo one są szczerze i prawdziwe, są takie, które się ściągają do gruntownego dobra waszego tak dla duszy jako i ciała. Boć czegoż sobie najbardziej życzyć powinniśmy, jeżeli nie tego co jest najtrwalsze, a tem jest zbawienie nasze. Boć na cóżby się nam przydało, choćbyśmy cały świat posiadli, a duszę stracili, kiedy wszystko tu zostawić musimy, prócz tylko duszy naszej, która stanie przed straszonym Sądem Boga. Ach! bójmy się, żebyśmy po krótkich tu ucieszach nie doświadczyli na sobie surowości Sędziego abyś na przedewszystkiem prosimy Go, Boga, s zachował od nagłej i niespodzianej śmierci.

Wiadomości kościelne.

EWANGIELJA święta na dzień NOWEGO ROKU zapisana jest u Łukasza 8-go w rozdziale 2-gim., a brzmi jak następuje:

„W on czas: Gdy się spełniło ośm dni, iżby obrzezano Dzieciątko: nazwano jest Imię Jego JEZUS, które było nazwane od Anioła pierwej niżli w żywocie poczęło.“

Zadziwiający widok przedstawia oczom naszym tajemnica zawarta w dzisiejszej noworocznej Ewangeliji 8-tej. Bóg ludziom się poddaje. Najwyższy Pan, Prawodawca prawu podlega! Święty nad świętymi okazuje się w postaci grzesznika. Tajemnicy tej nie mogli pojąć ludzie w pierwszych czasach i była ona nawet dla niektórych zgorszeniem. Ale my chrześcijanie uznając w tem prawdziwą mądrość Bożą, inaczej się na tę tajemnicę zapotrujemy. Przyczyny bowiem, które spowodowały Syna Bożego, że się stawił dziś w kościele i przyjął przykry obrzezania obrządek, zawarł Ewangelista ś. w jednym Imieniu Jezus, które dziś przyjmuje Zbawiciel z woli i rozkazania Boga. Jezus, znaczy to samo co Zbawiciel. W tej więc tajemnicy daje nam znać wyraźnie

Pan Jezus, że po to tylko przyszedł na ten świat, aby był Zbawicielem naszym, i aby nas uczynił zbawicielami samych siebie.

Boże, który przez płodność panięską błogosławionej Marii, narodowi ludzkiemu zbawienie wieczne zgotowałeś; spraw, ażebyśmy doznali jak moena jest modlitwa za nami, Tej, przez którą otrzymaliśmy Dawcę żywota, Pana naszego Jezusa Chrystusa.

Kolenda.

Jakież to miłe i jak wesołe słowo. Rozbierzmy jego znaczenie. Pochodzi ono z łacińskiego „Calendae“ i znaczy pierwszy dzień miesiąca, a przedewszystkiem Nowego Roku. Więc Kolenda to jest obchód, a i życzenia z powodu Nowego Roku.

Pieśni wesołe, jakie w kościołach lub w swych mieszkaniach ludzie śpiewają, opiewające Narodzenie Pana Jezusa, Jego dzieciństwo, odwiedziny pastuszków, — pieśni nieraz aż do przesady zabawne, kolendami nazywają się. Są kolendy wspaniałe, prześliczne, dobre, które urok radosny i wesele z Narodzenia Chrystusa Pana aż po kościołach roznoszą, jak np. „Bóg się rodzi“, „W żłobie leży“, „Anioł Pasterzom mówił“ i t. p. — są też znowu wesołe noworoczne i świąteczne wieczornice dla pocziwych ludzi przeznaczone, które w tak zwanych „kantyczkach“ się mieszczą.

Piękna to zabawa ludu — śpiewanie kolend. Ach! jakże inaczej wyglądają ci, co po chatkach zebrani, pod czujnym okiem i nadzorem rodzicielskim nuca różne i wesołe kolendy — aniżeli ci, co swobodnie i bezkarnie czas zapustu po karczmach i szynkowniach spędzają.

Nareszcie kolendą się zowie i wizyta pasterska, o której tu właśnie kilka słów objaśnienia podajemy.

Pasterz (Proboszcz) obowiązany znać owieczki swoje.

Do proboszczowskich obowiązków liczą się także odwiedziny parafjan. Możliwe są one kiedyindziej, ale się zazwyczaj odbywają wtedy, gdy wesołe wszędzie śpiewają się kolendy, gdy Rok się Nowy rozpoczął, gdy wreszcie czas wolniejszy pżytecznie ku tej czynności kapłański służy.

Ksiądz chodzi po kolendzie to znaczy:

1. Odwiedza swych parafjan — jako miłe swe dziatki.
  2. Przekonywa się o ich moralności i cnocie.
  3. Błogosławi ich chaty i prace — na rozpoczęty Rok Nowy.
  4. Uczy, a raczej egzaminuje dziatwę i służbę, często i starszych, z katechizmu i zasad wiary świętej.
- To się nazywa powszechnie kolendą. U dobrych ludzi przy tych corocznych

